

og Skolelærerne, forhaanet og forulempet af selve Bønderne, der mangan Gang havde pudset deres Hunde paa ham for at jage ham ud af Byen.

Det var derfor ikke den almindelige Smerte over Tabet af en Ven, som Efterretningen om hans Død fremkaldte; det var den dybe, højtidelige Sorg, der griber et Folk under fælles Ulykker. Endog Skibberuppernes Ophidselse i Anledning af Sogneraadsformanden lagde sig i nogle Dage, og det berammede Møde af Menighedsraadet blev udsat til efter Begravelsen. De følte alle, at de havde mistet deres Høvding; overalt talte man kun om den gamle Højskoleforstander; man tog hans Fotografi ned fra Væggen over Kommoden og betragtede det fyldige Ansigts kære Træk og de to sorte Prikker over Kinderne, der skulde forestille hans ungdommeligt spillende, lysebrune Øjne. Man gentog Eventyr, han havde fortalt, læste hans gamle Breve, — smaa, ilsomt nedskrevne Lapper, fulde af Henrykkelsesudbrud og varme Venskabsforsikringer — og om Aftenen sad man udenfor paa Dørfliserne og sang hans Yndlingssange.

Ogsaa i Vejlbys Præstegaard gjorde Dødsbudskabet et dybt Indtryk; og Emanuel fandt herunder foreløbig ingen passende Lejlighed til det forklarende og beroligende Ord, som han vilde sige Hansine, især da der i de samme Dage ogsaa paa anden Maade bragtes Uro ind i Huset. En Morgen, da Emanuel kom over i Stalden en Timestid senere end sædvanlig og ikkedesmindre endnu fandt Niels i Sengen, gav han sin længe tilbage-trængte Utaalmodighed Luft i en alvorlig Formaningstale til ham. Det kom til en Ordstrid imellem dem, hvorunder Emanuel i et Øjebliks Ophidselse befalede ham at tage sit Tøj og forlade Præstegaarden. Niels tog ham øjeblikkelig paa Ordet, og Emanuel mærkede allerede den næste Dag, da han vilde fæste sig en ny Karl, at Tildragelsen havde vakt en stærk Misstemning imod ham hos Befolkningen. Nogle ondsindede Historier, som Niels havde udspremt om sin Afskedigelse, var straks bleven troet. Som Skibberupperne sagde til hinanden: de havde nok tænkt sig, at Emanuel ikke kunde være saa „fuldkommen“, som han gerne havde villet give det Udseende af. Forgæves